

Prețul de cost și beneficiul întreprinderii

Prețul de cost reprezintă un instrument de bază în urmărirea și stimularea activității de economisire a muncii sociale în întreprinderi. Totalizând mărimea cheltuielilor de muncă socială vie și materializată, prețul de cost constituie un adevărat barometru, sensibil la realizările și deficiențele oricărei unități de producție. Beneficiul — element al venitului net al societății — oglindește mai complet toate laturile activității întreprinderii, atât rezultatele obținute în reducerea prețului de cost, cât și schimbările intervenite în volumul producției, în structura și calitatea ei.

Între nivelul prețului de cost și mărimea beneficiului există în fiecare întreprindere o legătură necesară. Cum se explică această dependență? Să pornim de la prețurile de vânzare ale mărfurilor produse de fabrici și uzine care, în condițiile economiei socialiste, sînt stabilite de stat. Din suma încasată de întreprindere prin vânzarea mărfurilor (mai puțin impozitul pe circulația mărfurilor), scăzînd cheltuielile făcute pentru fabricarea și desfacerea acestor produse, rămîne partea care constituie beneficiul întreprinderii. Aceasta înseamnă că volumul beneficiului va fi mai mare sau mai mic, în funcție de nivelul prețului de cost al produselor. Totodată, mărimea beneficiului mai depinde de volumul producției vîndute și de calitatea produselor. Este evident că reducerea prețului de cost reprezintă principalul mijloc de creștere a beneficiilor întreprinderilor.

Mobilizarea rezervelor interne

Colectivele tot mai multor întreprinderi obțin au de an succese remarcabile în reducerea cheltuielilor de producție, în sporirea volumului beneficiilor. Comparativ cu anul 1959, în anul 1963 prețul de cost al producției industriale, în condiții comparabile, s-a redus cu circa 14 la sută; în aceeași perioadă a sporit mult și volumul beneficiilor. În fiecare întreprindere, la fiecare loc de muncă există încă rezerve și posibilități, care, mobilizate, pot duce la realizări și mai mari în această direcție. Pe măsura promovării tehnicii moderne, a introducerii în fabricație de noi produse sau a modernizării celor existente, se deschid mereu alte perspective, apar noi posibilități de reducere sistematică a prețului de cost, și implicit, de creștere a beneficiilor.

este necesar ca eforturile principale pentru reducerea prețului de cost să fie îndreptate spre economisirea materiei prime și materialelor. Prin reducerea normelor de consum, pe calea luării de măsuri concrete pentru mai buna folosire a materialelor prime și materialelor, pentru introducerea și extinderea celor mai perfecționate procedee tehnologice etc., numeroase întreprinderi obțin importanți beneficii la prețul de cost. De exemplu, la Uzina „Vulcan”-București, s-a economisit în 1963 metal în valoare de peste 2,8 milioane lei; aceasta a fost unul din factorii principali care au făcut ca întreprinderea să obțină beneficii peste plan de peste un milion lei. Uzina de utilaj petrolier Tîrgoviște a realizat o economie de metal în valoare de 4.158.000 lei prin reducerea normelor de consum, fapt care s-a reflectat și în beneficiul peste plan realizat în 1963.

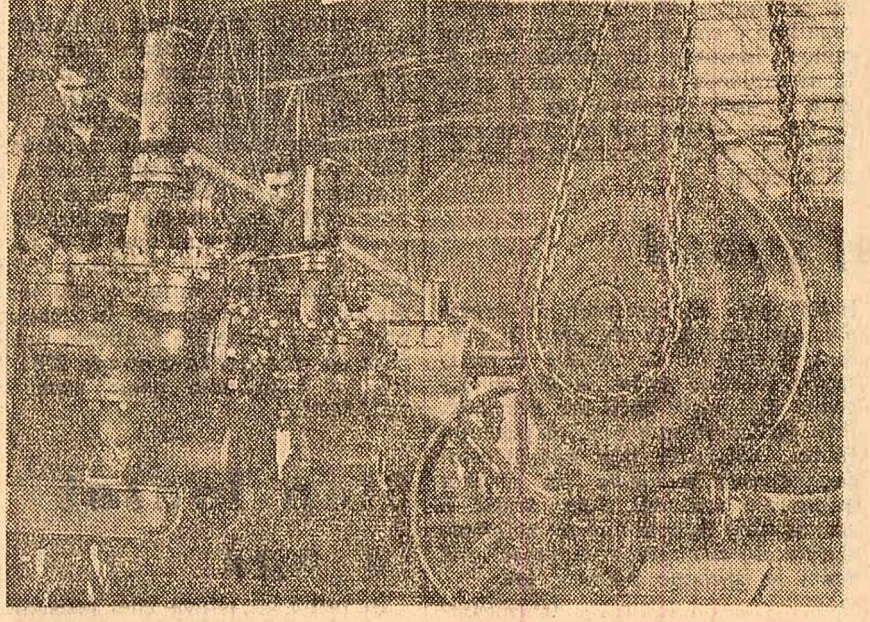
În unele întreprinderi însă, deși se obțin rezultate pozitive la unele norme de consum, la altele se înregistrează depășiri. La Uzinele „I. M. Ploiești”, prin folosirea metodei crotirii combinate s-a economisit metal în valoare de 165.000 lei; în beneficiul însă aceste economii nu s-au putut oglindi integral, deoarece, prin ansamblul uzinei, consumurile specifice de alte materii prime și materiale au fost depășite. De aceea, pentru ca rezultatele pozitive obținute prin reducerea normelor de consum să

a timpulul de muncă (întreruperi, absențe, învoiri nejustificate etc.). Folosirea cât mai completă a capacităților de producție, îmbunătățirea indicilor de utilizare extensivă și intensivă a utilajelor, agregatelor și instalațiilor fac ca o serie de cheltuieli cu caracter convențional-constant (înțreținerea mașinilor, amortizarea, iluminatul, încălzitul, salariile personalului tehnic-administrativ etc.) să fie repartizate pe o masă mai mare de produse și, ca atare, volumul acestor cheltuieli pe unitatea de produs să scadă.

La unele întreprinderi, deși se obțin reduceri la principalele elemente de cheltuieli, prețul de cost este grevat de o serie de cheltuieli neproductive, provenite din plata unor amenzi și penalizări, locații pentru nedescărcarea la timp a vagoanelor pe calea ferată, doborîți de înțiriere pentru neachitarea creditelor la termen etc. În asemenea cazuri, în mod corespunzător este diminuat și beneficiul. La Uzina „Unio”-Satu Mare, în 1963 cheltuielile neproductive au diminuat beneficiile cu 4.336.000 lei, iar la Uzinele de vagoane Arad — cu 2.390.000 lei.

Ritmicitate în vânzarea produselor

Economile din reducerea prețului de cost devin efective și utilizabile pe scara societății numai în măsura în care ele se oglinesc în mărirea

Într-una din secțiile Uzinei de utilaj petrolier Tîrgoviște

devină economii pe întreaga întreprindere, este necesar ca în toate sectoarele să se depună eforturi pentru respectarea și reducerea normelor, înclînat în consum specific normat să nu fie depășit. În obținerea de economii o mare importanță are folosirea, în locul materialelor scumpe sau deficiente, a diferitelor înlocuitori, care au aceleași proprietăți și calități cu materialele tradiționale. La Uzinele „Autobuzul”-București, prin înlocuirea metalului cu mase plastice la confecționarea unor piese, s-au economisit peste 100 tone metal, realizîndu-se totodată o îmbunătățire simțitoare a calității pieselor respective. La Uzinele de pompe din Capitală, prin confecționarea mai multor reperi din rejon pentru cilindri distribuitori al unor mașini agricole, s-au obținut în anul 1963 economii de 1.250.000 lei.

Economii nu numai la cheltuielile principale

Un factor deosebit de însemnat pentru reducerea prețului de cost îl constituie creșterea continuă a productivității muncii. Ea se reflectă în reducerea timpului de lucru pe unitatea de produs. În acest scop, întreprinderile și organele lor tutelare pot lua măsuri pe un front foarte larg, care începe de la înzestrarea tehnică a întreprinderilor (mașini, agregate și instalații de înaltă productivitate), mecanizarea și automatizarea unor procese de producție, îmbunătățirea normelor muncii, introducerea micilor mecanizări, creșterea gradului de calificare a muncitorilor și tehnicienilor și pînă la eliminarea cauzelor care mai provoacă utilizarea nerăzională

beneficiului. Ele nu se pot concretiza însă în beneficii decît o dată cu vânzarea și încasarea contravalorii mărfurilor, iar aceasta depinde de ritmicitatea în realizarea și desfacerea de calitate a produselor, de punerea în fabricație numai a acelor produse care sînt realmente solicitate de economia națională și de consumatori. Mai există unele întreprinderi în care economiile peste plan nu se oglinesc în mod corespunzător și în volumul de beneficii suplimentare. Într-o raportare la finele anului 1963 o economie suplimentară, prin reducerea prețului de cost, de 1.362.000 lei, cu toate acestea, ea n-a realizat planul de beneficii decît în proporție de 84,9 la sută, întrucît i-a rămas în scop mărțuri nevândute în valoare de circa 22 milioane lei, din cauza neritmicității în realizarea producției. Concentrîndu-se eforturile în direcțiile principale ale reducerii prețului de cost și creșterii beneficiului, întreprinderile și organizațiile economice trebuie să dea, deci, atenția cuvenită și vînzării ritmice a mărfurilor produse, pentru ca economiile să se transforme cît mai curînd în beneficii.

Îmbunătățind continuu activitatea economică în toate verigile producției, aprovizionării și desfacerii, asigurînd o corelație corespunzătoare între toți indicatorii de plan, fiecare colectiv de întreprindere poate aduce o contribuție importantă la sporirea acumulărilor bănești ale statului.

B. COMISIONERU
director în Ministerul
Finanțelor
Gh. SICA
director în Comitetul
de Stat al Planificării

TIMPUL PACIENTULUI

La redacție sosesc zilnic scrisori în care diferiți cetățeni relatează despre buna îngrijire medicală de care au beneficiat într-un loc sau altul. Ei semnaleză însă și anumite neajunsuri care se mai fac simțite în organizarea asistenței medicale la unele policlinici. Publicăm mai jos constatările și sugestiile membrilor unor echipe de control obșteșc sanitar, care au vizitat policlinicile Militari și Colentina din Capitală.

Sălile de așteptare ale policlinicii din cartierul Militari — luminoase, curate, mobilate cu fotolii comode — poartă și ele semnele grijii ce se acordă instituțiilor sanitare. O jumătate de oră de așteptare aici nu supără pe nimeni. Numai că această jumătate de ceas se prelungește uneori pînă la două-trei ore, iar la unele servicii, pacienții pierd chiar o zi de lucru.

Celor veniți la consultații li se distribuie numere de ordine. Se omite însă precizarea unui anumînt esențial: la ce oră să vină bolnavul. Așa se face că atît posesorul primului cit și al ultimului bon din acea zi se instalează deopotrivă, de la începutul orelor de program, în sala de așteptare. Se mai întâmplă uneori ca un medic sau altul să lipsească o oră-două de la consultații, fiind reținut pentru sarcini profesionale primite în afara policlinicii. În asemenea cazuri însă, conducerea policlinicii nu ia măsuri ca pacienții

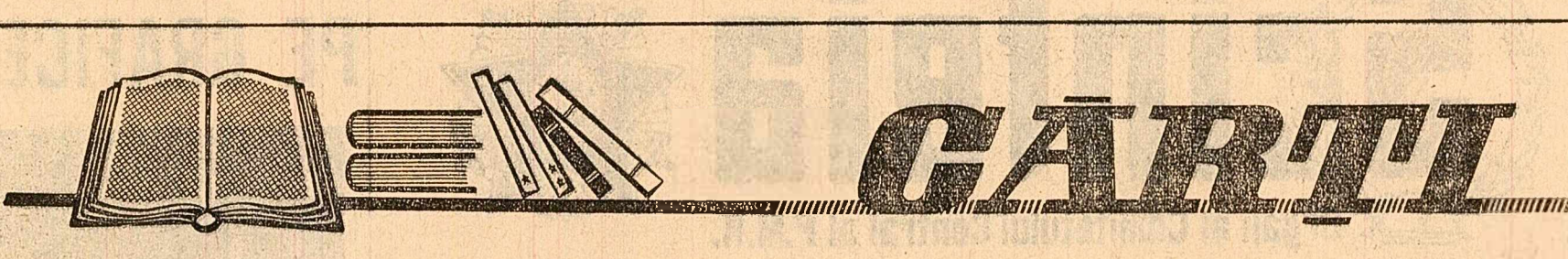
să fie informați despre modificările intervenite. Dar cel mai mult supără obiceiul — încă neliniștător pe deplin — de a introduce în cabinetele de sprincenă, peste rînd, persoane care abia și-au făcut apariția. Este adevărat că, pînă la urmă, toți cei din sala de așteptare sînt consultați de medic. Nu s-ar putea face același serviciu mai bine, cu mai puțină pierdere de timp?

Mihal POPESCU
responsabilu echipei de control obșteșc sanitar a Fabricii de bere „Grivița”

Stabilirea corectă a diagnosticului au a tratamentului cere adesea un șir de analize. La policlinica Colentina, laboratorul își începe activitatea la orele 7,30. Pacienții care solicită serviciile sînt însă prezenți mult mai devreme. După cum ne-a spus șeful laboratorului, cetățenii li s-a explicat că e bine să vină la

ora de deschidere. Mai puțin însă decît explicația ar fi o mai bună organizare a activității laboratorului, în așa fel ca oamenii să nu piardă mult timp. După părerea tovarășilor de aici, încadrarea a încă două asistențe sanitare ar rezolva în cea mai mare măsură problemele laboratorului și ar asigura operativitatea necesară într-un asemenea serviciu. Dar și pînă la venirea acestora, un schimb de experiență cu laboratorul policlinicii „George Coșbuc” ar putea fi util, după părerea noastră, în ce privește organizarea mai judicioasă a activității. După cum am văzut, aici numerele de ordine se distribuie cu o zi înainte, la orele de prînz; totodată, se indică și ora la care pacientul va fi primit spre a i se face analize. Asemenia măsuri simple economisesc pacienților ore prețioase. În prezent, economisirea timpului cetățeanului este la ordinea zilei în multe unități care au legături cu publicul. Cu atît mai mult în instituțiile sanitare, răspîndirea experienței bune în organizarea activității, evitarea pierderii de timp merită să se bucure de atenția cuvenită.

Ștefania GEORGESCU
membru în echipa de control obșteșc sanitar a Fabricii „Sulveca”

VICTOR EFTIMIU: „Poezii”

La șeptele și cinci de ani, cu o modestă înțelegere doar de agendatatea reală și farmecătoare a volumului, Victor Eftimiu scoate un poem de versuri intitulat „Poezii”. Diagrama operii scriitorului reclamă cu necesitate cartea, fiindcă, împotriva unor prestigii, dealminteor bioprozator, memorialistul sau polemicul redutabil, este incantat de orice unul din prestigioșii poeți moderni romîni, cu o operă lirică vastă, risplîdită cu o grație și generozitate de bard inspirat de-a lungul a șaiseci de ani de activitate nelănturată.

Poetul debutează în anul 1905 sub influența viziilor a simbolisticii lui Marcel Schwob, dar un ochi atente descifrează faptul că poetul adolescent nu cederă la ideologia poeziei simboliste. Morbidul, categoriile abisale nu-l confundă. Poetul adoptă din poezia simbolistă doar o năvălită exteroiză și pitorească — arca, porturi, depărtări, metaforă sau nume de sonoritate exotice — elemente de dra-paj. Trezirea poetului prin experiența parnasică imită prima incursiune a scriitorului respingînd formula ideologică a parnasicilor și păstrînd în experiența lor doar fervoarea pentru o formă care înțează virtuozitatea.

Cu poezia tradiționalistă a lui Victor Eftimiu se petrece același fenomen: nici o mistific, nici o adă-zuire la ideologiile retrograde ale unor reprezentanți ai „tradiționalismului”, ci numai folosirea unor date exterioare și a unor elemente de decor întrebuințate, dealminteor, de poet și în opera sa dramatică, de inspirație folclorică. În toate ipostazele, Victor Eftimiu este, în contra imagisticii sale derutante, un poet de factură clasică, un cântăreț al armoniilor, al vitalității, al luminii și al spiritului de justiție, bard al mulțimilor și al sentimentelor temerare, cînd aed, cînd meneză, folosind cînd gestul profesional și tribun, cînd șoapă gingașă și simțunată și șăgalnică. În cadrul unei opere vaste, schimbarea de cheie și de tonalitate este extrem de frecventă. Dar fie că pagina cuprinde o multuoasă revîrsare de sentimente, într-o scriitură aparent romantică, fie că poetul dăluiește un sonet marmoreu, de o lumină olimpiană, fie că cizelează un rondel grațios, natura sentimentelor rămîne aceeași, egală.

steticom încrezătoare în destulul su- perior al omului. Tristețea lui nu cunoaște destrămarea și melancolia, regăsește sint calmă, nostalgică, împăcate, visurile intacte, speranțele îndărătine. Chiar atunci cînd acordurile sînt de rezonanță profundă și răscolitoare, ca în poezia „Amintirile”, tristețea poetului nu se referă la un desin istoricește damnat.

Primul război mondial și bestialitatea agresivității îi smulg accente de o nobilită minie, întrucît doar de vîpăia aceleiaș neostoite speranțe. Cumpăna experiența a războiului lui va constitui și pentru Victor Eftimiu un prilej de revizuire a ceea ce Barthes numea în aceeași epocă „îndărățirile și tabelele noastre morale”. Poetul începe să observe și să noteze închei-lurile sociale: „În țara mea fîrde răsplătă / Stau laolaltă buni și răi” ca în poezia „În țara mea”, și să presimțea o scadență inexorabilă a neapăratelor, ca în poezia „Surpavom ziduri”, unde strolca pe care „cîmă capătă o valoare simbolică: „În zorii jălnicului minie, / Sămînța zilor de ieri / Va plămădi, cu vechi dureri, / Un cîntec nou, o nouă pînă”.

Nădejea în această scadență se bazează pe încrederea în multimele țării nădr de umilității și exploatare-fenomen: nici o mistific, nici o adă-zuire la ideologiile retrograde ale unor reprezentanți ai „tradiționalismului”, ci numai folosirea unor date exterioare și a unor elemente de decor întrebuințate, dealminteor, de poet și în opera sa dramatică, de inspirație folclorică. În toate ipostazele, Victor Eftimiu este, în contra imagisticii sale derutante, un poet de factură clasică, un cântăreț al armoniilor, al vitalității, al luminii și al spiritului de justiție, bard al mulțimilor și al sentimentelor temerare, cînd aed, cînd meneză, folosind cînd gestul profesional și tribun, cînd șoapă gingașă și simțunată și șăgalnică. În cadrul unei opere vaste, schimbarea de cheie și de tonalitate este extrem de frecventă. Dar fie că pagina cuprinde o multuoasă revîrsare de sentimente, într-o scriitură aparent romantică, fie că poetul dăluiește un sonet marmoreu, de o lumină olimpiană, fie că cizelează un rondel grațios, natura sentimentelor rămîne aceeași, egală.

În aceeași epocă soluțiile căutate de poet sînt diverse, nu o dată contradictorii. Unei societăți intolerante, poetul îi opune cînd sentimentul singurătății orolone, cînd refuzul în invocarea amăgitoare a unui trecut de compensații suletose, cînd refuzul participării la o viață care-l ofensa prin morală ei filistină, cînd — sub influența simbolismului — evadarea în mirajul lucrurilor anestezece. Dar, dincolo de oculuri și de drumuri piezișe, rămîne certitudinea orei care va să izbăvitoare: „Dar nu mă tem: în juru-mi por-

tră să se-adune / Acei care o dată veni-vor să răzune / Credința sfîrșimată, speranța ce-a murit”. („În jurul meu”).

Acastă încredere nestrămutată în destulul mulțimilor chemate să așeze lumea pe alte temelii, spiritul întregii poezii a lui Victor Eftimiu, debordant de vitalitate, consecvent închinat ideii de justiție socială, l-au condus pe poet, după 23 August 1944, la o poezie angajată, cu o tematică dintre cele mai ample, de o nobilită expresivă artistică. Și nu ne-am lerta dacă în această, din păcate, prea sumară notație pe marginea volumului „Poezii” n-am citit, în sfîrșit, fragmente, odată poetică închinată tîrurilor clasei muncitoare, căzuți în lupta pentru cele mai înalte idealuri ale poporului: „De ziua muncitorilor asinații / Vom înălța un cîntec de amintire și de slavă / Prin jertfa lor de luptători neînfricoșai / Au mîntuit o lume rădăciată și bolnavă”. Versurile au fost scrise în anul de mari lipsuri și greu în 1947, și au fost urmate de altele la fel de inspirate, închinăte clasei în sine, eliberează întreg poporul: „Cîntă-voi, astăzi, mină muncitoare / A tuturor eroilor din lume / A milioanelor de oameni fără nume”. Ce și-au făcut din muncă sărbătoare!

Acest poem-program și poem-angajament a fost urmat în ultimul 20 de ani de o operă impresionantă — e suficient să amintim sonetele scrise în această epocă — reprezentînd una din biruințele liricii noastre contemporane.

La 75 de ani, înconjurat de cea mai înaltă prețuire a poporului căruia l-a închinat întreaga sa operă, maestrul Victor Eftimiu dă un exemplu de tinerețe fără bătrînețe, pe care o confirmă cu strălucire și ultimul său volum de versuri antologice „Poezii”, prezentat cu grije și cu o minucioasă introducere semnată de Constantin Mălcușcu, de către Editura pentru literatură.

Imagine elocventă, dar numai parțială a operei lui Victor Eftimiu, sîntem încredințați că volumul va fi urmat de altele, care să restituie un univers poetic dintre cele mai interesante, mai bogate și personale ale liricii noastre.

Aurel BARANGA

THOMAS MANN: „Lotte la Weimar”

Există în jurnalul lui Goethe o consemnare, destul de seacă, a unui prilej liric: înfîlțirea marelui poet cu Charlotte Kestner, născută Bülf, obiectul pasiunii și cauza suferințelor înărușii Werther. Această înfîlțire are loc după patruzeci și patru de ani de la evenimentele sentimentale care — amnespse de îndrăgostitul refuzat într-un amesec de poezie și adevăr — trebuie să li fulburat o viață întreagă, prin celebritatea lor nedorită, existența așezată și modestă a soților Kestner. Ce semnificație va fi avul pentru scriitor, ce și pentru eromă, revederea, ce concluzie vor fi pus, fiecare în felul său, asupra ciclului sub arcul căruia, într-un timp, a trecut viața, nu reiese nici din notația Goethe, în nărușii rămasă de la Charlotte Kestner. Dar, prin ea însăși, această conținută a bătrînii pe asinutele juvenile, a gloriei cu anonimatul, a artei cu realitatea frezește imaginația și dă aripi metaforice. În 1937, Thomas Mann a călăit să dezmorească din lacrimosul informațiilor adevărat psihologic al acestui moment tulburător, construind romanul lui posibil.

Lotte la Weimar — carte apărută recent în splendida traducere a lui Al. Philippide — absoarbe și transformă artistic interesul scriitorului pentru Goethe, interes manifest în esuri și conferințe, ca o actualizare polemică, în pragul celui de-al doilea război mondial, a valorilor umaniste din literatura germană.

În momentul în care scrie romanul lui Goethe, Thomas Mann se apropie al insuși de vîrstă grandioasă și sau erou. Avea șaiszeci și patru de ani (Goethe are, în carte, șaiszeci și șapte); lăsase în urmă treizeci și nouă de ani de la primul său mare succes, Căminul de la Weimar, și de cînd era laureat al premiului Nobel. Cumpăna vieții trece de amiază și se înclina spre seară. Într-o apoteoză care avea să fie un nou Faust și care redă apusul marelui al lui Goethe. Sugesia conținută în însemnarea laconică din jurnalul marelui poet de la Weimar se amplifică astfel prin însăși biografia spirituală a lui Thomas Mann, mereu preocupat de raporturile dintre etic și estetic, dintre artă și viață, dintre creator și izvoarele creației sale. *Lotte la Weimar* se sprijină,

în consecință, pe un sistem de oglinzi paralele, care se reflectă la infinit una pe alta, cu deosebirea că, de fiecare dată, imaginea oglindită se îmbogățește, progresează spre adevăr, se apropie în loc să se îndepărteze.

Charlotte Kestner în vizită la Weimar este emisarul înfîlțit al unei realități care, pentru Goethe, își epuizase resursele artistice, este mesajerul neașteptat al unui real care nu vrea să moară fiindcă realul nu are numai o singură justificare, aceea de a se transforma în artă. Și după cum Goethe nu este pe de-a-întregul Werther, nici Charlotte nu se identifică perfect cu eroina lui Goethe. Imaginea „reală” și cea „literară” se confundă perma în între ele; una se confundă perma superior, focalul pentru că este real, alături ar nu apare mai puternică focalul pentru că este imagine generalizatoare, esență a realității. Răzvrătirea și orgoliul se amestecă în atitudinea Charlotte față de reflexul ei nemuritor; ea este mîndră de celebritatea eroinei pentru care a slujit ca model și se simte, în același timp, victima cruzimii cu care gloria literară a maltrătat existența ei reală. Îndrăgostitul respins a transformat în poezie suferințele lui, eliberîndu-se astfel de povara lor și trecînd o asupra iubitei și a fericitului rival. Dar este oare permis să abuzezi astfel de sentimentele, de gesturile intime ale unor oameni care li-au acordat prietenia, pentru ca transformîndu-le în artă, să le expui indiscrețiv publicului? Iată un procedeu care a născut în literatura mare nemulțumiri și pe care istoria l-a justificat ori de cîte ori talentul creatorului a fost mai puternic decît ingratitudinea lui. „Despărțirea e un capitol mare” — li spune Goethe celei care a provocat sinuciderea înărușii Werther. „Revederea, un capitol mic, fragmentar”. Goethe însuși a trecut asupra înărușii Werther dorința de a se sinucide, păstrînd pentru sine un capitol „fragmentar”, care nu e chiar atât de neglijabil dacă ne gîndim că a dat literaturii germane pe cel mai mare poet al ei. În artă se produce, prin urmare, o reconstruire a realului după legi noi, estetice; asemenea transformare a

realității în realitate artistică nu se poate face, uneori, fără sacrificii, fără o dureroasă notorietate pentru cei din jurul artistului. Limita labilă a ceea ce este omenește permis în asemenea cazuri o stabilește geniul creatorului. Lotte se împacă la sfîrșit cu Goethe, deși revederea a fost pentru ea o dezamăgire. Bune, modesta văduvă a consilierului alic Kestner a înțeles în cartea lui Thomas Mann și cu ajutorul acestuia, dualitatea pe care Engels o revela cu atîtă strălucire în personalitatea marelui Goethe — acest „Jupiter olimpic” care n-a reușit să se dezbrace cu desăvîrșire de „filistinitismul german”. Reproșurile, Lotte le aduce în cel din urmă omului, minimele care rezază în jurul lui o pomelul vană, stimulînd în mod deliberat vena nerăzbi și jertfa celor din jur. Sacrificarea ei în favoarea artistului i se pare o onoare pe care vesnică — prin genul lui Goethe — o aduce tractorilor ei ființe.

Drăpuriile realului asupra posibilului și drepturile posibilului asupra realului acționează marea perpetuă a romanului lui Thomas Mann, suferind profunzimea oceanului goethean.

Georgeta HORODINCA

TEATRE • CINEMA • TELEVIZIUNE

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R. P. Romîne: Carmen — (orele 19,30). Teatrul de stat de operă: Prințesa Circului — (orele 19,30). Teatrul Național din Caragiale (Sala Comedia): Maria Stuart — (orele 19); (Sala Studio): Moartea unui artist — (orele 19,30). Teatrul de stat de operă: Victoria — (orele 19,15; 19,30; 19,45; 20,00). Teatrul de stat de operă: Peer Gynt — (orele 19,30; 19,45). Casa de două intrări — (orele 20). Teatrul „Lucia Sturza-Bulandra”: Sala din bud. Schitu Măgureanu nr. 1) Fortrețul — (orele 19,30); (Sala Studio, din str. Alex. Sahia nr. 78 A): Jocul de-a vîntul — (orele 19,30). Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giulești: Paharul cu apă — (orele 19,30). Teatrul pentru copii și tineret (Sala din str. C. Mille): Ruy Blas — (orele 20); (la Sala pentru copii, din str. Eremia Grigorescu nr. 24): Emil și Grădina — (orele 19,30). Institutul de Artă teatrală și cinematografică: J. L. Caragiale — (orele 20). Teatrul evreiesc de stat: Pofa vine... hînz — (orele 20). Teatrul satiric-muzical C. F. nase (Sala Savoy): Revista de alăntată — (orele 20). Ansamblul de etnice și dansuri al C.C.S.: O carte despre frumusețe — (orele 20). Teatrul „Tîndărica” (Sala Academiei): Cartea cu Apolodor — (orele 16). Circuitul de stat: Păcală și Tîndărica — (orele 19,30).

CINEMATOGRAF: Limuzina neagră — Cinescop: Sala Palatului R. P. Romîne (tîndărica) — (orele 12,10; 12,30; 12,50; 13,10; 13,30; 13,50; 14,10; 14,30; 14,50; 15,10; 15,30; 15,50; 16,10; 16,30; 16,50; 17,10; 17,30; 17,50; 18,10; 18,30; 18,50; 19,10; 19,30; 19,50; 20,10; 20,30; 20,50; 21,10; 21,30; 21,50; 22,10; 22,30; 22,50; 23,10; 23,30; 23,50; 24,10; 24,30; 24,50; 25,10; 25,30; 25,50; 26,10; 26,30; 26,50; 27,10; 27,30; 27,50; 28,10; 28,30; 28,50; 29,10; 29,30; 29,50; 30,10; 30,30; 30,50; 31,10; 31,30; 31,50; 32,10; 32,30; 32,50; 33,10; 33,30; 33,50; 34,10; 34,30; 34,50; 35,10; 35,30; 35,50; 36,10; 36,30; 36,50; 37,10; 37,30; 37,50; 38,10; 38,30; 38,50; 39,10; 39,30; 39,50; 40,10; 40,30; 40,50; 41,10; 41,30; 41,50; 42,10; 42,30; 42,50; 43,10; 43,30; 43,50; 44,10; 44,30; 44,50; 45,10; 45,30; 45,50; 46,10; 46,30; 46,50; 47,10; 47,30; 47,50; 48,10; 48,30; 48,50; 49,10; 49,30; 49,50; 50,10; 50,30; 50,50; 51,10; 51,30; 51,50; 52,10; 52,30; 52,50; 53,10; 53,30; 53,50; 54,10; 54,30; 54,50; 55,10; 55,30; 55,50; 56,10; 56,30; 56,50; 57,10; 57,30; 57,50; 58,10; 58,30; 58,50; 59,10; 59,30; 59,50; 60,10; 60,30; 60,50; 61,10; 61,30; 61,50; 62,10; 62,30; 62,50; 63,10; 63,30; 63,50; 64,10; 64,30; 64,50; 65,10; 65,30; 65,50; 66,10; 66,30; 66,50; 67,10; 67,30; 67,50; 68,10; 68,30; 68,50; 69,10; 69,30; 69,50; 70,10; 70,30; 70,50; 71,10; 71,30; 71,50; 72,10; 72,30; 72,50; 73,10; 73,30; 73,50; 74,10; 74,30; 74,50; 75,10; 75,30; 75,50; 76,10; 76,30; 76,50; 77,10; 77,30; 77,50; 78,10; 78,30; 78,50; 79,10; 79,30; 79,50; 80,10; 80,30; 80,50; 81,10; 81,30; 81,50; 82,10; 82,30; 82,50; 83,10; 83,30; 83,50; 84,10; 84,30; 84,50; 85,10; 85,30; 85,50; 86,10; 86,30; 86,50; 87,10; 87,30; 87,50; 88,10; 88,30; 88,50; 89,10; 89,30; 89,50; 90,10; 90,30; 90,50; 91,10; 91,30; 91,50; 92,10; 92,30; 92,50; 93,10; 93,30; 93,50; 94,10; 94,30; 94,50; 95,10; 95,30; 95,50; 96,10; 96,30; 96,50; 97,10; 97,30; 97,50; 98,10; 98,30; 98,50; 99,10; 99,30; 99,50; 100,10; 100,30; 100,50; 101,10; 101,30; 101,50; 102,10; 102,30; 102,50; 103,10; 103,30; 103,50; 104,10; 104,30; 104,50; 105,10; 105,30; 105,50; 106,10; 106,30; 106,50; 107,10; 107,30; 107,50; 108,10; 108,30; 108,50; 109,10; 109,30; 109,50; 110,10; 110,30; 110,50; 111,10; 111,30; 111,50; 112,10; 112,30; 112,50; 113,10; 113,30; 113,50; 114,10; 114,30; 114,50; 115,10; 115,30; 115,50; 116,10; 116,30; 116,50; 117,10; 117,30; 117,50; 118,10; 118,30; 118,50; 119,10; 119,30; 119,50; 120,10; 120,30; 120,50; 121,10; 121,30; 121,50; 122,10; 122,30; 122,50; 123,10; 123,30; 123,50; 124,10; 124,30; 124,50; 125,1

De la corespondenții noștri

Valoarea unor terenuri nisipoase

De la răsărit de vărsarea Jiului în Dunăre și pînă sub dealurile Balotei, lângă Tr. Severin, o fișă de nisipuri, rareori întreruptă, începe cu un brio sudal Olteniei. Suprafața acestor terenuri este evaluată de specialiști la 200.000 hectare. Unele sînt terenuri stabile, altele veritabile dune, clădite de capriciile vînturilor. Pe alături și stîrșie, la cea mai mică bătaie de vînt, se așază, adevărate lîrțuri de nisip. Astfel de terenuri au o fertilitate scăzută, iar în pămînt nici nu pot fi lucrate. Cu mulți ani în urmă, oamenii au încercat să le facă fertile. La Bechetu, Poiana Mare, în apropiere de Calafat și în alte localități din această zonă au fost plantate perdele de protecție din salcîm. Cu toate acestea, rar s-au obținut recolte mai mari de 500 kg secară la hectar.

Adăvărata oțensivă împotriva nisipurilor a început însă în anii puterii populare și îndoesibi în ultimii ani. O dată cu lucrările de organizare a teritoriului, cercetătorii de la stațiunile agricole experimentale din regiune au făcut pe nisipurile cultivate și pe cele nelucrate multe observații și experiențe. Acestea au confirmat că întreaga zonă nisipoasă din Oltenia poate fi pusă în valoare. Solurile nisipoase, care au pînză de apă freatică la mică adîncime și în care se încorporează îngrășămintele, au și un potențial ridicat de producție. Cultivarea viței de vie, a pomilor fructiferi, a sorgului și a unor plante leguminoase, ca mazărea și fasolea, a dat cele mai bune rezultate. A fost stabilită și agrotehnica fiecărei culturi în parte. Prin

lucrările de microirigație, efectuate nu de mult, se prevede ca 50.000 hectare de terenuri nisipoase să fie puse în valoare prin plantații de vii și livezi. Primele plantații au și început să roadească. După numai 4 ani de la plantare, soiurile de struguri de masă Aluz-Alli, Regina viilor și Perla au dat o producție de 5.500-6.000 kg struguri la ha. Pe nisipuri, strugurii se coc și pot fi recoltați cu 10-15 zile mai repede decît în celelalte podgorii din țară. Plantațiile de cași, piersici, pruni și vișini dau rezultate foarte bune pe terenurile nisipoase.

Recent, la Bechetu, pe malul Dunării, a luat ființă o stațiune experimentală pentru valorificarea terenurilor nisipoase. Cercetătorii stațiunii au transformat 1.000 hectare de terenuri nisipoase într-un vast laborator. Aici se creează o colecție ampelografică pentru studiu, care va avea peste 2.000 soiuri de viți de vie. Aici la plantațiile stațiunii cit și în numeroase puncte de sprijin, organizate în unitățile agricole socialiste, se vor întreprinde experiențe privind ameliorarea soiurilor locale de viți de vie. Cu buzași de viți de vie pe care îi va lăsa, începînd de anul viitor, se vor planta anual circa 400 hectare terenuri nisipoase.

Oțensivă științifică asociată cu munca entuziasmată a mîilor de colectivități vor transforma într-un timp scurt nisipurile zbrăntoase și pămînturile cele mai puțin fertile din sudul Olteniei în grădini înfloritoare.

Radu APOSTOL

Colectivități din comuna Bratovoștii, raionul Craiova, plantează viți de vie pe terenuri nisipoase

Născut în avion

Un zbirnîl de telefon la centrul stației Aviașan din Constanța: „Venii urgent în comuna S. Gheorghe. Un caz grav”. Cînd, după acest apel, pilotul Vasile Petcu și asistenta medicală Magdalena Cărbunaru zburau cu un avion spre Delta Dunării. După circa o oră au aterizat la locul indicat. Ce se întîmplase? Agasia Ivanov, soția unui pescar, avea o sarcină dificilă. În nașterea în localitate nu era posibilă. Bolnava, în stare gravă, a fost urcată în avion. Peste cîteva minute durerea nașterii au început să se intensifice.

Agasia Ivanov a primit în avion îngrijirea atentă din partea asistentei medicale. După o jumătate de oră de zbor, pe cînd aterizau pe aerodromul din Tulcea, la bordul avionului s-a auzit deodată un scîncetare zburată cu un avion spre Delta Dunării. După circa o oră au aterizat la locul indicat. Ce se întîmplase? Agasia Ivanov, soția unui pescar, avea o sarcină dificilă. În nașterea în localitate nu era posibilă. Bolnava, în stare gravă, a fost urcată în avion. Peste cîteva minute durerea nașterii au început să se intensifice.

Vasile MIHAI

Intreținerea culturilor

(Urmare din pag. 1-a)

distruge cu grapa cu colți reglabili, grapa stelată sau sapa rotativă, luîndu-se cu grijă pentru a nu se rupe plantele în curs de răsărire. După răsărit cultura se prășește și se rărește. Prima prășală se face cu cultivatorul la 6-8 cm adîncime și cit mai timpuriu pentru a afina solul și a distruge buruienile. Înainte sau după prima prășală în momentul cînd există 11-12 plante la metru liniar și s-au format două perechi de frunze, se execută și răritul. Se va asigura o densitate de 33.000-40.000 plante în regiunile mai secetoase și pînă la 50.000 plante la ha în cele mai umede. A doua prășală se face la 8-10 cm adîncime, iar a treia prășală la 6-8 cm.

Cartoful. Înainte de răsărire sînt necesare mai multe grăpări pentru spargerea crustei. Îndată după răsărire se prășește cu cultivatorul, prășitoarea trasă de animale sau cu sapa, pe solurile mai grele și mai reci. Pe solurile lutoase și nisipoase se poate amina prima prășală dacă terenul nu este îmburuienat pînă ce plantele au ajuns la înălțimea de 10-12 cm. În cursul vegetației se fac cel puțin trei prășale mecanice și două prășale manuale între plante pe rînd. Pentru stimularea formării tuberculelor, în zonele umede, unde cartoful se plantează la 10-12 cm adîncime, este necesar să se facă mușuroitul la începutul înfloririi. Pentru combaterea gîndacului de Cîlorod este obligatoriu tratamentul la începutul apariției larvelor din generația întâi. Data aplicării lor este indicată de stațiunile de prognoză și avertizare.

Făcînd lucrările de îngrijire la timp și acordînd cea mai mare atenție asigurării densității normale de plante la hectar se vor obține recolte bune.

Orarul unităților comerciale între 29 aprilie - 2 mai

În perioada 29 aprilie-2 mai unitățile comerciale din Capitală vor funcționa după următorul orar:

Miercuri 29 aprilie 1964 toate unitățile de produse alimentare cu un schimb de lucrători, precum și halele și piețele vor avea dimineața program obișnuit, iar după-amiază vor funcționa de la orele 16 la 21. Depozitele de desfacere a vinurilor pentru această sînt deschise dimineața între 9 și 13, iar după-amiază de la 15 la 22. Restul unităților de desfacere, din toate sectoarele, cu unul și două schimburi de lucrători, vor funcționa după orarul obișnuit.

Joi 30 aprilie 1964 toate unitățile de produse alimentare cu un schimb de lucrători vor funcționa dimineața după program obișnuit, iar după-amiază între 16 și 22. Magazinele de produse alimentare cu două schimburi de lucrători vor avea program pînă la orele 23. Halele și piețele, inclusiv magazinele din incinta lor, au program continuu între orele 6,30-21, cu o oră pauză pentru masă. Magazinele de carne din oraș vor fi deschise dimineața între 6,30 și 12, iar după-amiază între 14 și 22. Magazinele de pîine cu un schimb de lucrători vor funcționa dimineața de la 6 la 13 și după-amiază de la 15 la 21; cele cu două schimburi de lucrători sînt deschise între orele 5,30-22 fără întrerupere. Depozitele de desfacere a vinurilor după programul zilei de duminică următoare unitățile: magazinele alimentare cu un singur schimb care au fost închise sîmbătă 2 mai, toate magazinele alimentare generale cu două schimburi de lucrători, halele și piețele, inclusiv unitățile din incinta lor, magazinele de pîine, carne, legume-fructe, lapte, gheață, tutungerie.

Vineri 1 Mai 1964 toate unitățile comerciale vor fi închise. Fac excepție: centrele de pîine, care vor funcționa între orele

5-9; centrele de desfacere a laptei și a gheții, care își vor începe activitatea la orele 5 dimineața și tutungeriile, care vor fi deschise dimineața cel mult 4 ore.

Sîmbătă 2 mai 1964 vor funcționa toate unitățile care în mod obișnuit au program de duminică. Magazinele de pîine sînt deschise în această zi pînă la orele 17, iar cele de carne vor funcționa potrivit orarului de duminică.

În această perioadă unitățile de alimentație publică vor funcționa după orarul obișnuit, cu excepția unităților care deservesc Traseul de manșanștii și care în ziua de 1 Mai își vor începe activitatea la orele 14.

Centrele pentru umplerea sifoanelor vor avea următorul program: miercuri 29 aprilie, unitățile cu două schimburi (pentru populație) vor lucra de la 8-21, iar unitățile mici, de la 8 la 13 și 17 la 20. Joi 30 aprilie unitățile cu două schimburi (pentru populație) lucrează între 8-22, iar unitățile mici de la 8 la 14 și 15 la 22. Vineri 1 Mai: unitățile cu două schimburi de la 8 la 21. Centrele mici sînt închise. Sîmbătă 2 mai: unitățile cu două schimburi de la 8 la 22, iar unitățile mici între 8-14 și 15-22.

Duminică 3 mai 1964 vor funcționa după programul zilei de duminică următoare unitățile: magazinele alimentare cu un singur schimb care au fost închise sîmbătă 2 mai, toate magazinele alimentare generale cu două schimburi de lucrători, halele și piețele, inclusiv unitățile din incinta lor, magazinele de pîine, carne, legume-fructe, lapte, gheață, tutungerie.

În plină ascensiune pe calea progresului și prosperității

Declarațiile specialistului francez în hidroameliorații Philippe Lamour

După cum s-a anunțat, săptămîna trecută, a vizitat țara noastră dl. Philippe Lamour, președintele Direcției generale a companiei naționale pentru amenajarea regiunii Ronul inferior - Languedoc, însoțit de Corbier Roger și Bausin Vindont, specialiști în lucrări de hidroameliorații.

Sîmbătă dimineața dl. Lamour s-a înnoptat la Paris. Înainte de plecare, el a avut o convorbire cu redactorul Agenției Romine de Presă „Agerpres”, Emil Marinescu. Comparativ cu alte țări europene - a declarat el - printre altele - România are condiții optime și mari posibilități de dezvoltare rapidă a irigațiilor. Dunărea și celelalte surse de apă îi pot asigura irigația a sute de mii de hectare prin lucrări mai economice comparativ cu Franța sau alte țări, care în același scop trebuie să devieze cursuri de rîuri și să facă investiții mult mai mari. Solurile dv. sînt foarte fertile și, prin irigații, producția vegetală și îndeosebi cea de pombă poate fi cel puțin dublată, ceea ce va permite dezvoltarea celorlalte sectoare și în special a zootehniei. La toate acestea se adaugă faptul că locul gospodăriilor fermierilor și lipsește de mijloace. Iată lucrurile marile gospodării agricole, ceea ce ușurează executarea construcțiilor și mărește eficiența lucrărilor. Aveți cadre cu o pregătire remarcabilă, desăvîșită o activitate de cercetare ridicată, dezvoltări continue mijloace materiale.

Rezultatele de pînă acum sînt de admirat. Există largi câmp deschise pentru dezvoltarea în viitor a colaborării dintre specialiștii francezi și romîni. Noi primim cu toată căldura pe prietenii romîni și sintem bucuroși să colaborăm cu ei. În Franța, lucrările hidroameliorative au început mai de mult decît în România și specialiștii romîni ar putea vedea la fața locului rezultatele noastre, dificultățile împlinite, modul cum le-am rezolvat și ar putea să-și îmbogățească experiența în proiectarea, construcția și exploatarea sistemelor de irigații. Am stabilit relații prietenești și ne-ar face mare plăcere, mie și colaboratorilor mei, să facem schimb de păreri, să discutăm împreună problemele actuale de hidroameliorații. După părerea mea, acum nu mai poate fi vorba de o colaborare pe bază de superioritate între Franța și România. Noi împărtășim cu toată dragostea experiența noastră și totodată învățăm din experiența romînilor.

Anul trecut am fost în România cu specialiștii în urbanistică, ca să vedem realizările dv. în modernizarea orașelor și amenajarea litoralului. Am plecat cu multe învățăminte pe care le folosim în amenajarea litoralului francez, în reconstrucția orașelor. Bucureștiul, după părerea mea, cu noile sale construcții realizate într-un ritm perseverenț și de învidiat, cu parcuri, flori și arbori va fi în curînd una din cele mai frumoase capitale din Europa și va răspunde cerințelor contemporane.

Am vizitat România și înainte de cel de al doilea război mondial, a spus în încheiere dl. Lamour. Era atunci o situație deplorabilă. În scurt timp și în condiții deosebite am văzut o înflorire a țării dv. este acum în plină ascensiune pe calea progresului și prosperității.

Aceste succese ale țării noastre membre ale C.A.E.R. sînt rezultatul preferențelor social-economice radicale, care au deschis vaste posibilități pentru ca țările respective să-și valorifice la maximum resursele interne în scopul dezvoltării neîntrerupte a economiei și a avîntului bunăstării poporului, precum și rezultatele strălucite ale colaborării economice, întemeiate pe principiile mărețe ale internaționalismului socialist, respectării suveranității, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc și intrajutorării frățești.

Conducătorii partidelor comuniste și muncitorești din țările membre ale C.A.E.R. examinează, în mod sistematic, problemele colaborării economice și tehnico-științifice, stabilesc programul dezvoltării ei continue.

Consfătuirile primilor secretari ai Comitetelor Centrale ale partidelor comuniste și muncitorești și ale șefilor de guvern și țărilor membre ale Consiliului, care au avut loc în 1958, 1960, 1962 și 1963, au stabilit direcțiile principale de dezvoltare a colaborării economice a țărilor membre ale C.A.E.R. și de activitate a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc. „Principiile fundamentale ale diviziunii internaționale socialiste a muncii”, aprobate în luna 1962, și indicațiile consfătuirilor au fost puse la baza programului de perspectivă al colaborării economice a țărilor membre ale C.A.E.R. în noua etapă de dezvoltare a sistemului mondial socialist.

În înfăptuirea practică a acestui program, un mare rol îl are Consiliul de Ajutor Economic Reciproc, ca organ internațional de colaborare economică a țărilor socialiste, care în cei 15 ani de activitate și-a dovedit viabilitatea și care capătă o însemnătate mereu crescîndă în dezvoltarea colaborării economice multilaterale a țărilor frățești, în unirea și coordonarea eforturilor țărilor membre ale C.A.E.R., îndreptate spre dezvoltarea economiei naționale a fiecărei țări, întărirea puterii economice a sistemului mondial socialist.

Înăfăptuirea pe scară largă a colaborării economice și tehnico-științifice în cadrul Consiliului de Ajutor Economic Reciproc contribuie la dezvoltarea multilaterală a economiei naționale a țărilor membre ale Consiliului, la lichidarea deosebiriilor dintre nivelurile lor economice,

LISTA DE CISTIGURI ÎN AUTOTURISM

tragerea pe trimestrul I-1964 a libretelor de economii cu România și cistiguri în autoturism.

Nr. crt.	Nr. de particip. la trag.	Numărul libretului
Cite un autoturism MOSKVICI		
1	1 244	702-108-46
2	11 244	745-2-230
3	11 244	705-108-121
4	31 244	758-1-3546
5	41 244	723-205-293
6	51 244	739-209-39

Cite un autoturism WARTBURG LUX

7	2 833	734-1-309
8	12 833	705-1-99
9	22 833	731-103-620
10	32 833	701-203-45
11	42 833	705-1-70-9
12	52 833	735-277-9

Cite un autoturism WARTBURG STANDARD

13	3 189	740-1-121
14	7 399	752-1-1328
15	13 189	743-1-1107
16	17 399	705-1-108
17	23 189	731-103-613
18	27 399	703-1-917
19	33 189	705-1-108
20	37 399	702-205-13
21	39 209	716-1-319
22	41 189	719-205-263
23	47 399	750-1-110
24	53 189	735-212-259

Cite un autoturism TRABANT COMBI

25	250	739-205-23
26	1 907	703-1-21
27	5 752	722-305-7
28	9 597	702-1-127
29	11 907	723-102-81
30	15 752	705-1-917
31	21 907	738-103-169
32	27 752	701-203-45
33	31 907	704-202-125
34	35 752	715-1-235
35	41 907	719-205-263
36	45 752	741-1-110
37	51 907	738-1-068

Cite un autoturism TRABANT LUMIZINA

37	1 618	739-2-280
38	1 861	723-201-12
39	5 057	702-1-340
40	11 618	742-1-127
41	11 861	723-102-81
42	14 057	722-1-182
43	18 618	708-206-387
44	21 861	738-103-103
45	24 057	703-1-917
46	28 618	739-205-240
47	31 861	704-202-61
48	34 057	715-1-233
49	41 618	701-203-45
50	41 861	701-1-149
51	44 057	727-1-272
52	51 618	735-1-117
53	51 861	736-1-450
54	54 057	707-152-4

DE PESTE HOTARE

Ședința Comitetului Executiv al C.A.E.R.

MOSCOVA 27 (Agerpres). — După cum s-a anunțat, între 21 și 25 aprilie a avut loc la Moscova cea de-a 12-a ședință a Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

În comunicatul dat publicității se arată:

După ce a ascultat raportul lui N. Faddeev, secretar al Consiliului, cu privire la cea de-a 15-a aniversare a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, Comitetul Executiv a subliniat că cea de-a 15-a aniversare a C.A.E.R. are loc în condiții unor succese remarcabile ale țărilor membre ale C.A.E.R. în dezvoltarea economiei lor, obținute datorită muncii pline de abnegație a popoarelor din aceste țări, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești.

Țările membre ale C.A.E.R. îndeplinesc cu succes planurile de industrializare socialistă. În 1963, producția globală a industriei țărilor C.A.E.R. a depășit de aproape 3,9 ori nivelul anului 1950, din care Bulgaria — de 5,4 ori, Cehoslovacia — de 3,2 ori, R. D. Germană — de 3,5 ori, Mongolia — de 4,7 ori, Polonia — de 4,2 ori, România — de 5 ori, Ungaria — de 3,4 ori și U.R.S.S. — de 4 ori. Cota-parte a țărilor membre ale C.A.E.R. în producția industrială mondială a crescut de la 18 la 24 în 1963, la aproximativ 21 la sută în 1963, iar cota-parte a tuturor țărilor socialiste s-a mărit în mod corespunzător de la 20 la aproape 38 la sută. În țările membre ale Consiliului au cunoscut o dezvoltare continuă agricolă, construcțiile, transporturile și alte ramuri ale economiei naționale; crește neîntrerupt nivelul material și cultural de trai al populației.

În anii care au trecut, în organele Consiliului s-a depus o muncă pe linia coordonării planurilor cincinale pe anii 1956-1960 și 1961-1965. În prezent se lucrează la coordonarea planurilor pe perioada 1966-1970. Totodată, țările și organele C.A.E.R. acordă atenția principală progresului tehnico-științific în ramurile hotărîtoare ale economiei, problemelor esențiale ale specializării și cooperării internaționale în producție, în primul rînd în domeniile construcțiilor de mașini, industriei chimice, electronicii și metalurgiei, precum și colaborării în dezvoltarea ramurilor de materii prime, energetice — de combustibili și altor ramuri ale economiei naționale.

Unindu-și eforturile pe bază multilaterală, țările membre ale C.A.E.R. au înfăptuit o serie de măsuri economice importante: a fost dată în exploatare conducta de petrol „Prietenia”, au fost interconectate sistemele energetice ale țărilor membre ale C.A.E.R. și a fost înființat Dispecherul central al sistemelor energetice ale țărilor europene, membre ale C.A.E.R.; și-au început activitatea Institutul C.A.E.R. pentru standarde și Banca internațională de colaborare economică; se creează un parc comun de vagoane-marfă. Se lărgesc diviziunile internaționale socialiste a muncii, datorită muncii depuse în ceea ce privește specializarea în producție în principalele ramuri ale industriei.

Paralel cu dezvoltarea colaborării economice și a legăturilor economice reciproce, țările membre ale C.A.E.R. aplicînd principiile coexistenței pașnice, se pronunță pentru lărgirea comerțului reciproc avantajos cu țările capitaliste și cu țările în curs de dezvoltare. Volumul schimburilor comerciale cu aceste țări înregistrează o continuă creștere.

Țările membre ale C.A.E.R. manifestă o înțelegere deplină față de nevoile țărilor în curs de dezvoltare în năzuința lor de a crea o economie națională independentă, acordîndu-le ajutor economic și sprijin tehnic în construirea de întreprinderi industriale și de alte obiective, contribuînd, implicit, la dezvoltarea multilaterală a economiei naționale a acestor țări și la participarea lor pe o bază echitabilă la diviziunea internațională a muncii.

„Mersul dezvoltării sociale, se subliniază în Declarația Consfătuirilor din 1960 a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești, confirmă preziunea leninistă că țările socialiste vor învinge exercițiul principal al revoluției mondiale prin construcția economică”.

Călăuzindu-se după aceste indicații, valorificînd pe toate căile rezervele lor interne și posibilitățile de

statornicie în decursul istoriei, în primul rînd prin industrializarea țărilor cu un nivel relativ scăzut de dezvoltare economică, la creșterea producției materiale în fiecare țară și în întregul sistem mondial socialist, în ansamblu. O particularitate caracteristică a acestei colaborări o constituie aplicarea consecventă a principiului internaționalismului socialist, care determină necesitatea unei îmbinări juste a intereselor naționale ale diferitelor țări în dezvoltarea economiei lor cu interesele generale ale dezvoltării economice a tuturor țărilor membre ale Consiliului, precum și a îmbinării specializării internaționale a producției cu dezvoltarea complexă, multilaterală a economiei fiecărei țări socialiste.

Pe măsura creșterii economiei țărilor participante la C.A.E.R. și a dezvoltării colaborării economice dintre ele, s-a perfecționat și s-a așezat activitatea Consiliului, care a străbătut o serie de etape de la sprijinirea colaborării mai cu seamă în domeniul comerțului exterior și la organizarea colaborării tehnico-științifice, la coordonarea planurilor economiei naționale ale țărilor membre ale C.A.E.R., care a devenit metoda principală de activitate a Consiliului în ceea ce privește înfăptuirea diviziunii internaționale socialiste a muncii.

În anii care au trecut, în organele Consiliului s-a depus o muncă pe linia coordonării planurilor cincinale pe anii 1956-1960 și 1961-1965. În prezent se lucrează la coordonarea planurilor pe perioada 1966-1970. Totodată, țările și organele C.A.E.R. acordă atenția principală progresului tehnico-științific în ramurile hotărîtoare ale economiei, problemelor esențiale ale specializării și cooperării internaționale în producție, în primul rînd în domeniile construcțiilor de mașini, industriei chimice, electronicii și metalurgiei, precum și colaborării în dezvoltarea ramurilor de materii prime, energetice — de combustibili și altor ramuri ale economiei naționale.

Unindu-și eforturile pe bază multilaterală, țările membre ale C.A.E.R. au înfăptuit o serie de măsuri economice importante: a fost dată în exploatare conducta de petrol „Prietenia”, au fost interconectate sistemele energetice ale țărilor membre ale C.A.E.R. și a fost înființat Dispecherul central al sistemelor energetice ale țărilor europene, membre ale C.A.E.R.; și-au început activitatea Institutul C.A.E.R. pentru standarde și Banca internațională de colaborare economică; se creează un parc comun de vagoane-marfă. Se lărgesc diviziunile internaționale socialiste a muncii, datorită muncii depuse în ceea ce privește specializarea în producție în principalele ramuri ale industriei.

Paralel cu dezvoltarea colaborării economice și a legăturilor economice reciproce, țările membre ale C.A.E.R. aplicînd principiile coexistenței pașnice, se pronunță pentru lărgirea comerțului reciproc avantajos cu țările capitaliste și cu țările în curs de dezvoltare. Volumul schimburilor comerciale cu aceste țări înregistrează o continuă creștere.

Țările membre ale C.A.E.R. manifestă o înțelegere deplină față de nevoile țărilor în curs de dezvoltare în năzuința lor de a crea o economie națională independentă, acordîndu-le ajutor economic și sprijin tehnic în construirea de întreprinderi industriale și de alte obiective, contribuînd, implicit, la dezvoltarea multilaterală a economiei naționale a acestor țări și la participarea lor pe o bază echitabilă la diviziunea internațională a muncii.

„Mersul dezvoltării sociale, se subliniază în Declarația Consfătuirilor din 1960 a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești, confirmă preziunea leninistă că țările socialiste vor învinge exercițiul principal al revoluției mondiale prin construcția economică”.

Călăuzindu-se după aceste indicații, valorificînd pe toate căile rezervele lor interne și posibilitățile de

care dispun, țările membre ale C.A.E.R. andinesc și perfecționează neîntrerupt colaborarea economică reciprocă în interesul dezvoltării economiei naționale a fiecărei țări și întăririi puterii economice a sistemului mondial socialist în ansamblu. Activitatea desfășurată în decursul de 15 ani de Consiliul de Ajutor Economic Reciproc dovedește aceasta în mod pregnant.

Consiliul de Ajutor Economic Reciproc, ca organ colectiv de colaborare economică, se va întări și dezvolta, contribuind la coeziunea și unitatea populației din țările comunității socialiste, care, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, construiesc cu fermitate socialismul și comunismul.

Comitetul Executiv a examinat, de asemenea, o serie de alte probleme ale colaborării economice și tehnico-științifice a țărilor membre

DE PESTE HOTARE

PRESA INTERNAȚIONALĂ DESPRE EVENIMENTE LA ORDINEA ZILEI

Convorbirile anglo-italiene

Luni, premierul italian și-a început vizita de cinci zile în Anglia, la invitația primului ministru britanic, Douglas Home. Agenția France Presse transmite:

„Obiectivul principal urmărit de britanici, în cursul vizitei oficiale a șefului de cabinet al Italiei, Aldo Moro, este de a consolida relațiile anglo-italiene în cadrul N.A.T.O., precum și în contextul lor european... Corespondentul amintește faptul că imediat după eșecul tratativelor de la Bruxelles din ianuarie 1963 cu privire la aderarea Angliei la Piața comună, guvernul britanic s-a adresat guvernului italian în scopul de a stabili „relații speciale” cu cel „cincii fideli” ai Pieței comune. Eșecul tratativelor privind intrarea Angliei în Piața comună s-a datorat vetezului francez, Agenția France Presse subliniază că în convorbirile lor, cei doi oameni de stat se vor referi la perspectivele colaborării vest-europene, în general, și în special la negocierile în cadrul „rundei Kennedy”, la problema dezarmării, a relațiilor Est-Vest, precum și a relațiilor cu țările africane și latino-americane.

O soluție înțeleaptă

Într-un editorial publicat în ediția sa de luni dimineață, ziarul „NEW YORK TIMES” scrie despre comerțul cu țările socialiste:

„Cel puțin doi factori importanți militază în favoarea schimbării de opică așteptată de multă vreme. Primul este eșecul evident al politicii noastre de embargo... De asemenea, în cursul ultimilor ani, o elăbore a războiului rece a provocat o creștere sensibilă a schimburilor comerciale între U.R.S.S., pe de o parte, Occident și Japonia, pe de altă parte... Față de această situație, unii au cerut să se sporească presiunile asupra Japoniei și națiunilor din Europa occidentală pentru ca acestea să se conformeze celei mai restrictive politici restrictive ca și noi. Dar ani de experiență au arătat că astfel de presiuni nu sînt numai deșarte, dar ele duc la subminarea unității occidentale... Cealaltă soluție, mai înțeleaptă, constă, pentru Statele Unite, în revizuirea integrată a politicii lor comerciale față de lumea comunistă, în lumina conjuncturii internaționale... O asemenea revizuire ar trebui să ducă la concluzia că o liberalizare substanțială a politicii americane în acest domeniu ar servi interesele economice și politice ale Statelor Unite mult mai mult decît atitudinea de despărțire pe care o urmăim actualmente”.

La Washington

Conferință privitoare la relațiile comerciale cu țările socialiste

WASHINGTON 27 (Agerpres). — La Washington s-a deschis luni conferința anuală a Camerei de Comerț a S.U.A., la care urmează să ia cuvîntul, printre alții, președintele Lyndon Johnson, și secretarul de stat, Dean Rusk. După cum relatează agențiile de presă, în cadrul actualei conferințe va fi acordată o atenție specială problemei dezvoltării relațiilor comerciale ale S.U.A. cu țările socialiste din răsăritul Europei.

Comitetul Politic al Camerei de Comerț a S.U.A. a elaborat un proiect de rezoluție care cere guvernului să reevalueze „actualul sistem de restricții în scopul eliminării aceluia care nu sînt necesare pentru securitatea Statelor Unite și care au drept rezultat o poziție slabă față de S.U.A. în concurența cu celelalte state occidentale”. Pronunțîndu-se pentru dezvoltarea relațiilor comerciale cu statele socialiste, proiectul de rezoluție subliniază că guvernul trebuie să ducă o politică comercială „care să fie în interesul național” al țării.

Lupta pentru putere în Coreea de sud

SEUL 27 (Agerpres). — Lupta pentru putere din sinul Partidului republican democrat de guvernământ din Coreea de sud a cunoscut luni un moment dramatic cînd vicepreședintele Adunării Naționale, Chang Kyung Sun, a cerut președintelui partidului, Kim Chong Pil, să demisioneze din toate funcțiile publice, transmite agenția U.P.I. Kim Chong Pil este principalul colaborator al președintelui Pak Cijan Hi. Agenția

afirmă că el a fost organizatorul loviturii de stat din 1960 care a înlocuit regimul civil. El a fost mai întîi aspru criticat de opoziție, precum și de reprezentanții ai studenților pentru rolul său în tratativele japoano-sud-coreene. Acum criticile s-au extins și în Partidul de guvernământ însuși, fapt care pare să fie folositor de Chang Kyung Sun pentru a-și promova propriile sale interese.

Peste 700 de km au parcurs, timp de 20 de zile, participanții la marșul țărânilor lipsiți de pămînt, care au plecat din departamentul Artigas cu destinația Montevideo, capitala Uruguayului

În Siria situația s-a agravat

- Continuă grevele în mai multe orașe • Clocniri la Damas
- Știri despre formarea unui front antibaasist

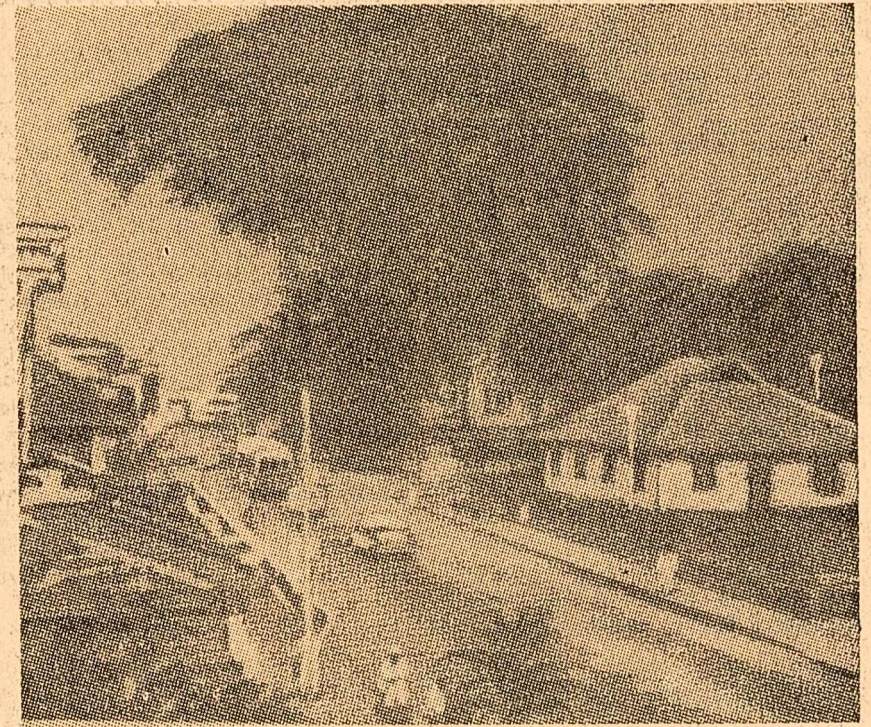
DAMASC 27 (Agerpres). — Situația s-a agravat în toate orașele siriene, unde o grevă generalizată a comercianților paralizază viața economică, transmite agenția France Presse. Călătorii sosiți luni în Liban afirmă că greva este totală în cartierelor comerciale din Hama, Homs, Alep și alte orașe. În capitală, 80 la sută din prăvălii sînt închise și numai câteva magazine din cartierul Babtuma au rămas deschise. Avocații au declarat și ei grevă și încercările, potrivit agenției France Presse, să atragă de partea mișcării greviste cadrele didactice și personalul medical. S-au produs ciocniri în școli și la universitate. Ziarul „New

York Times” scrie că „puțini” sînt diplomați care să se îndoaie de faptul că, după ceva mai mult de un an de la preluarea puterii, regimul baasist nu numai că nu a reușit să obțină sprijinul popular, dar a provocat nemulțumiri în aproape toate păturile „populației”. Același ziar afirmă că, potrivit unor știri încă neconfirmate, elementele politice care se opun regimului baasist au format un front, revendicînd anularea stării excepționale, restaurarea libertăților publice și a garanțiilor constituționale, formarea unui guvern de tranziție care să organizeze noi alegeri și să pregătească instituirea unui regim democratic.

Sierra Leone la trei ani după proclamarea independenței

Se împlinesc trei ani de cînd Sierra Leone a devenit independentă. Tînărul stat african depune eforturi pentru a lichida situația grea moștenită din trecutul colonial și pentru a obține realizări pe drumul dezvoltării independente și prospere. Pe plan extern, Sierra Leone se pronunță pentru pace și

colaborare cu toate țările lumii. Într-o R. P. Romînă și Sierra Leone s-au stabilit relații diplomatice la rang de ambasadă. Cu prilejul aniversării independenței, urăm poporului din Sierra Leone succese în dezvoltarea țării pe calea progresului.

Vedere din capitala Sierrae Leone, Freetown

CIPRU Tratatative în prezența reprezentanților O. N. U.

NICOSIA 27 (Agerpres). — „O.N.U.” și-a intensificat eforturile pentru a înlesni ușurarea tensiunii crescînde în Cipru, în timp ce cipriotii turci și-au consolidat pozițiile într-un cerc mai mic împrejurul Nicosiei și pe linia vitală spre coasta de nord”, transmite agenția Reuter. Tratatativele începute între reprezentanții celor două comunități din diferite localități unde s-au produs incidente urmează să continue în prezența reprezentanților O. N. U. și a generalului Gyan, comandantul forțelor O.N.U. în Cipru. În cartierul turc din Nicosia au avut loc manifestații, iar automobilele în care se afla generalul Gyan, sosit la fața locului, a fost împintaciată cu strigăte de protest împotriva activității O.N.U. în Cipru.

la Paris pentru a-l înfrînti pe secretarul general al O.N.U., U Thant, iar miercuri este așteptat la Londra, unde — în lipsa ministrului de externe, Butler, care se află la Washington pentru a participa la sesiunea Consiliului C.E.N.T.O. — va avea intervenții cu alți reprezentanți ai guvernului englez.

PROCESUL COMPLICILOR LUI EICHMANN

FRANKFURT PE MAIN 27 (Agerpres). — Luni s-a deschis în orașul vest-german Frankfurt pe Main procesul intentat lui Hermann Krumey și Otto Hunsche, doi din colaboratorii apropiați ai lui Adolf Eichmann, inovat de participare la o serie de acțiuni de exterminare în masă întreprinse pe teritoriul Ungariei în timpul celui de-al doilea război mondial. După cum transmite agenția Reuter, investigațiile în acest proces au durat opt ani.

Alegeri în Baden-Württemberg

STUTTGART 27 (Agerpres). — Duminică s-au desfășurat în landul Baden-Württemberg din R. F. Germană alegerile pentru desemnarea celor 120 de deputați ai landtagului respectiv. Potrivit datelor oficiale date publicității la închiderea urnelor, la vot au participat doar 67,8 la sută din cei 5.500.000 de alegători. În urma numărării voturilor, partidul creștin-democrat (C.D.U.) a obținut 46,2 la sută din voturile exprimate. Partidul social-democrat al lui Willy Brandt, primarul Berlinului occidental, a obținut 37,3 la sută din voturi față de 35,3 la sută cite obținuse în alegerile din 1960. Pentru

PREȘEDINTELE HO ȘI MIN DESPRE SITUAȚIA DIN VIETNAMUL DE SUD

HANOI 27 (Agerpres). — După cum transmite agenția V.N.A., Ho Și Min, președintele R. D. Vietnam, a acordat un interviu ziaristului austriac Wilfried Burchett în care s-a referit la situația din Vietnamul de sud, exprimîndu-și părerea în legătură cu discuțiile care s-au purtat în ultimele luni în S.U.A. în legătură cu o soluție neutră în Vietnam, președintele a spus că problema Vietnamului de sud trebuie rezolvată de înșiși populația acestei țări, pe baza independenței naționale, democrației, păcii și neutralității, prima condiție pentru aceasta fiind retragerea totală a trupelor S.U.A. și a armelor lor și respectarea de către S.U.A. a acordurilor de la Geneva din 1954. În această ordine de idei, el a spus că merită o atenție deosebită sugestiile președintelui de Gaulle cu privire la neutralizarea Asiei de sud-est, inclusiv Vietnamul de sud, înțelegîndu-se prin aceasta și lichidarea bazelor militare și a amestecului străin. Guvernul R. D. Vietnam sprijină, de asemenea, ca căldură propunerea făcută de Norodom Sihanouk, șeful statului Cambodgia, pentru convocarea unei conferințe internaționale în vederea garanțării neutralității și integrității teritoriale a acestei țări.

partidul liber-democrat au votat 13,1 la sută din alegători, față de 15,8 la sută cite votaseră în alegerile din 1960. Repartizarea locurilor în urma voturilor obținute este următoarea: partidul creștin-democrat 59, partidul social-democrat 47 și partidul liber-democrat 14. Agenția France Presse subliniază că victoria partidului creștin-democrat nu este atât de categorică după cum era de așteptat. Potrivit agenției acesta „n-a reușit să obțină majoritatea absolută” cu toate că „aceste consultări au caracterul unui test înaintea alegerilor legislative federale de anul viitor”.

În Federația Malayeză

KUALA LUMPUR 27 (Agerpres). — Duminică, în Federația Malayeză au avut loc alegeri legislative pentru Parlamentul federal și pentru adunările locale în 11 state ce intră în componența Malayei. Partidul de guvernământ, partidul Alianță, condus de primul ministru, Abdul Rahman, a obținut majoritatea în alegeri. Potrivit rezultatelor finale, acest partid a obținut 89 din cele 104 locuri, precum și majoritatea în adunările a 10 din 11 state ale Malayei. În felul a-

cesta, partidul lui Abdul Rahman și-a prelungit guvernarea pe încă o perioadă de cinci ani, deținînd controlul asupra Parlamentului federal. În declarația făcută după anunțarea rezultatelor alegerilor, primul ministru, Abdul Rahman, a anunțat că acum guvernul procedeză la studierea unor „măsurî energice” împotriva a ceea ce el a numit „activitate subversivă în Malayeză” și în legătură cu „confruntarea cu Indonezia”.

Grevele din Spania

MADRID 27 (Agerpres). — Agențiile de presă relatează că lupta grevistă a oamenilor muncii spanioli capătă amploare. Toate minele din regiunea Puertollano au fost închise din ordinul guvernatorului. Asemenea măsuri sînt luate cînd lucrările de extracție sînt întrerupte total de minierii greviști.

Referendum în Malta la 2 mai

LA VALLETTA 27 (Agerpres). — La 2 mai va avea loc în Malta referendumul în legătură cu constituirea, în vederea căruia cele cinci partide politice ale insulei locuie de 330.000 de oameni și-a intensificat activitatea în campania electorală. Primul ministru al Maltei, Borg Olivier,

SCURTE ȘTIRI

BUDAPESTA. István Dobi, președintele Consiliului Prezidențial al R. P. Ungare, și János Kádár, primul secretar al C.C. al P.M.S.U., președintele guvernului revoluționar muncitoresc țărănesc ungar, au primit pe cosmonautul sovietic A. G. Nikolaiiev, care se află ca oaspete în Ungaria.

CANNES. Luni s-a deschis la Cannes cel de-al 7-lea Festival internațional al filmelor de televiziune.

DALLAS. Jack Ruby, asasinul lui

Oswald, a încercat să se sinucidă, loșindu-se cu capul de pereții celui. Dus la spitalul închisorii s-a constatat că nu a suferit nici o leziune internă. Avocații lui Ruby au cerut judecăto- rului Brown ca clientul lor să fie trimis într-o clinică spre a fi examinat de psihiatri. Corespondentul agenției France Presse remarcă coincidența dintre demersul avocaților și comportarea lui Ruby. Judecătorul Brown a respins cererea avocaților.

ANAKARA. Secretarul general al N.A.T.O., D. Stikker, a sosit într-o vizită de 48 de ore, pentru discuții cu primul ministru I. İnönü și cu ministrul apărării, asupra unor probleme militare și economice ale N.A.T.O. Un loc important în cadrul discuțiilor îl va ocupa, de asemenea, problema Ciprului și relațiile dintre Turcia și Grecia.

DUȘANBE. Datorită unor alunecări masive de rocă de pe muntele Darivorz (Tadjikistan) a fost barat cursul râului Zeravan, formîndu-se un imens lac, în care nivelul apei continuă să crească, amenințînd cu inundația vechiul oraș Samarkand și localitățile învecinate. Prin măsurători s-a stabilit că înălțimea barajului natural format prin alunecarea rocilor este de 150-200 metri, lățimea lacului 400 metri, iar lungimea peste 800 metri. Pentru evitarea inundațiilor, autoritățile au hotărît construirea unui canal care să devieze cursul râului Zeravan. La fața locului au fost trimise mijloacele tehnice și materiale necesare, precum și detașamente de genști. Canalul va fi construit cu ajutorul explozivilor.

TEHERAN. Tribunalul militar a pronunțat sentința în procesul unor persoane acuzate de a fi încercat să organizeze un complot împotriva actualului regim din Iran. Trei acuzați au fost condamnați la moarte.

SCRISOARE DIN PARIS

Primăvară tîrzie

În parcuri, de-a lungul marilor bulevarde, pe malurile Senei, murguri au prins să se spargă și primul contingent de turiști a debarcat pe meleagurile pariziene. Samsonetiștii evocă, deseori, în această primăvară întîrziată, pămînturile turistelor de peste Ocean, împodobite cu tot felul de fructe și flori colorate. Căci, indiferent dacă soarele strălucește sau nu, deasupra Parisului, pe calea aerului, pe mare, cu trenurile, mîile și miile de oaspeți, pe care-i primește capitala Franței în fiecare an, o dată cu primele zile de primăvară, au început să se scotocească umplînd hotelurile, restaurantele, muzeele, barurile și teatrele.

Nu de mult, Michèle Arnaud, Georges Brassens și Jacques Brel au anunțat că pun bazele unui Music Hall al Franței, un fel de Teatru Național Popular al cîntecului. Nici unul dintre aceștia, cărora li se vor asocia și alții ca Bécaud și Aznavour, nu pot fi clasafi în aceeași familie cu Hallyday. Spectacolul acestui teatru al cîntecului nu vor avea loc la „Olympia” (sală de 3.500 locuri, pe marile bulevarde ale Parisului, un fel de Meca al „yé-yé”-ului) ci pe o estradă a unui teatru ambulant condus de Jean Danet, care joacă pe Shakespeare sau Racine în satele din Lozère sau Cantale. Este, așa spune, un fel de întoarcere în timp; îmi vin în minte trubașii de altădată.

Într-o primăvară 1964 nu pune însă numai problema meteorologică și culturală. La 18 martie, în ziua marilor acțiuni militare la care au luat parte peste 6 milioane de salariați din sectorul public, ca și din numeroase întreprinderi particulare, s-a văzut clar că în rîndurile populației domnăște nemulțumire în legătură cu faptul că salariile au rămas cu mult în urma creșterii prețurilor. Presiunea inflaționistă, care se simte de citiva timp în Franța, chiar într-o măsură mai mare decît în alte țări ale Pieței comune, apasă îndeosebi asupra celor cu venituri limitate și fixe. A doua zi după grevă, primul ministru Pompidou a recunoscut că există „o listă de probleme în discuție”, consecință a sporirii succesive a prețurilor. Se știe că pentru a face față situației create, a fost adoptat așa-zisul „plan de stabilizare” sau de austeritate, la baza

pentru cine știe ce acțiuni grave, loviri, injurii. Nu. De astă dată Jean Gabin se află de cealaltă parte. Adică el întinde acest proces unui grup de 12 țărani care, la 28 iulie 1962, împreună cu alte cîteva sute de manifestații, veniseră în plină noapte să-i ceară scotoceala pentru faptul că, prin acapărarea unor mari suprafețe de pămînt, i-a lăsat pe drumuri. După cum scrie săptămînalul „France Observateur”, „în spatele cazului Gabin se află întreg statutul proprietarilor fermierii și raporturile cu celelalte exploatați agricole”. Într-adevăr, în numeroase regiuni ale Franței, dar mai ales în regiunile agricole bogate din vecinătatea marilor orașe, în ultimii ani, neagricultori au achiziționat mari suprafețe de pămînt și, drept urmare, în multe cazuri micii fermierii s-au văzut silși să-și părăsească pămînturile... Cazul lui Jean Gabin este cel mai „spectaculos”, marea sa proprietate de la Bonnefoy (unde au venit să-i viziteze cei 12) a fost realizată prin rădarea a șapte corpuri de ferme. După cum scriu ziarurile, „șapte fermieri au fost înlocuiți cu un regizor!”. Dar acesta nu este singurul caz.

În fața acestei situații „Tinerii agricoli” — este vorba de o organizație purtînd acest nume — și-au trimis reprezentanții la Jean Gabin, cerîndu-i să le închirieze cele aproape 300 hectare pe care le posedă. Actorul a considerat nelegală acțiunea lor și i-a dat în judecată. Procesul a atras atenția opiniei publice. Și Jean Montcorge, proprietarul, a învîțat mult în materie de regie de la Jean Gabin, actorul. Ajutat de renumitul avocat René Floriot, el și-a retras plîngerea în mijlocul dezbaterei, ca într-un film de mare acțiune, rețezînd agricultorilor posibilitatea să-și desfășoare argumentația în fața tribunalului și implicit a opiniei publice. Procesul își urmează în toate acestea cursul, sentința urmînd a fi pronunțată la 29 aprilie. Adevăratele probleme ale procesului și ale agriculturii franceze au rămas în culise.

„O rază de soare s-a oprit în febreastră...” Iar între timp, poștaşul mi-a adus un plic voluminos cu buletinul de informații al „floralilor internaționale”, tradiționala expoziție de flori care s-a deschis la Paris la 24 aprilie și va funcționa pînă la 3 mai. Florile pe care le-au trimis aici 20 de țări ne anunță și ele că primăvara toțiși a venit... Tudor VORNICU